

2. Okrem toho ECB porušuje článok 127 ZFEÚ. Žalobcovia tvrdia, že cieľom mandátu monetárnej politiky ECB je stabilita cien. Realizáciou uvedených opatrení však ECB vykonáva fiskálnu politiku a koná *ultra vires*.
3. Okrem toho sú napadnuté rozhodnutia nezlučiteľné s Protokolom (č. 27) o vnútornom trhu a hospodárskej súťaži⁽²⁾ v spojení s článkom 51 ZEÚ. Podľa žalobcov nadobudnutie cenných papierov pochádzajúcich z členských štátov vo finančnej tiesni predstavuje priamy zásah do trhového segmentu, ktorý sa vyznačuje prebytkom v ponuke. Toto nadobudnutie predstavuje umelé zníženie ponuky s príslušnými účinkami na výnosy týchto papierov, ktoré nie sú zlučiteľné so zásadami nenarušenej hospodárskej súťaže.
4. ECB koná v rozpore s článkom 130 ZFEÚ v spojení s článkom 7 ESCB/Štatútu ECB⁽³⁾, keďže sa predseda ECB nechal dotlačiť k prijatiu napadnutých rozhodnutí.
5. Nákup štátnych dlhopisov, ktorý nie je motivovaný úvahami monetárnej politiky ale fiskálnej politiky a ktorý neslúži zabezpečeniu cenovej stability, negatívne ovplyvňuje trhy a ohrozuje tým dôveru v nezávislú monetárnu politiku. Podľa názoru žalobcov vyplýva z normatívneho systému Európskej menovej únie subjektívne právo na zdržanie sa zjavne destabilizačného konania, ktoré nie je zlučiteľné najmä s článkami 123 a 125 ZFEÚ.

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 3603/93 z 13. decembra 1993, ktorým sa stanovujú definície na uplatňovanie zákazov uvedené v článkoch 104 a 104b ods. 1 zmluvy (Ú. v. ES L 332, s. 1; Mim. vyd. 10/001 s. 27).

(2) Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 309.

(3) Protokol (č. 4) o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 230).

Žaloba podaná 20. novembra 2012 — Slovinsko/Komisia

(Vec T-507/12)

(2013/C 32/30)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Slovinská republika (v zastúpení: V. Klemenc, državna pravobranilka, a A. Grum, pomočnica državne pravobranilke)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 19. októbra 2012 o opatreniach v prospech podniku ELAN d.o.o., SA.26379 (C-13/2010) (ex NN 17/2010), ktoré Komisia oznámila Slovinsku listom č. SG-Greffe(2012) D/14375 z 20. septembra 2012, v ktorom okrem iného v článku 2 rozhodla, že Slovinsko neoprávnene vykonalo v roku 2008 opatrenia štátnej pomoci v prospech spoločnosti Elan vo forme rekapitalizácie vo výške 10 miliónov eur v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čo je dôvod, prečo Slovinsko musí požadovať vrátenie pomoci jej príjmom, a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod: v napadnutom rozhodnutí Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a článok 345 ZFEÚ a dopustila sa podstatného procesného pochybenia, keďže nesprávne posúdila skutkové okolnosti a nedostatočne alebo nesprávne odôvodnila dotknuté rozhodnutie, pokiaľ ide o otázku, či je možné pripísať opatrenia rekapitalizácie v roku 2008 Slovinskej republike.

Žalobkyňa zastáva názor, že Komisia dospela v rozpore s ustanoveniami článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 345 ZFEÚ k záveru, že je možné pripísať Slovinskej republike konanie spoločníkov spoločnosti Elan v rámci jej rekapitalizácie v roku 2008. Komisia odôvodnila svoj záver skutočnosťou, že štát ako vlastník menuje dozornú radu, čo je argument, ktorým Komisia podľa názoru žalobkyne popiera duálny systém konania štátnych podnikov.

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nedostatočné — a síce bez relevantných a dostatočných dôvodov — a chybné, pretože Komisia argumentuje, že existujú riadne dôkazy o úzkom zapojení štátu do rozhodovacieho procesu kapitálovej spoločnosti (Kapitalska družba, KAD) a poradenskej a správcovskej spoločnosti (Družba za svetovanje in upravljanje, DSU), pričom sú jej tvrdenia založené iba na nedôveryhodných dôkazoch a dôkazoch typu „hear say“. Napadnuté rozhodnutie nie je odôvodnené aj čo sa týka ostatných spoločníkov spoločnosti Elan, ktorým Komisia vytýka iba paralelné konanie. Podľa názoru žalobkyne indície zmienené Komisiou v napadnutom rozhodnutí v nijakom prípade nepredstavujú indikátory, ktoré by v súlade s judikatúrou Súdneho dvora a Všeobecného súdu naznačovali, že štátne orgány sú zapojené do prijatia opatrenia rekapitalizácie spoločnosti Elan v roku 2008.

2. Druhý žalobný dôvod: Komisia nesprávne použila v napadnutom rozhodnutí článok 107 ods. 1 ZFEÚ a dopustila sa podstatného procesného pochybenia, keďže nesprávne posúdila skutkové okolnosti a nedostatočne alebo nesprávne odôvodnila dotknuté rozhodnutie, pokiaľ ide o záver, že opatrenie rekapitalizácie spoločnosti Elan v roku 2008 nebolo vykonané podľa zásady súkromného investovania v trhovom hospodárstve, a spoločnosti Elan tak bola poskytnutá selektívna výhoda.

Žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, že opatrenie rekapitalizácie spoločnosti Elan v roku 2008 bolo vykonané v súlade so zásadou súkromného investovania v trhovom hospodárstve vzhľadom na to, že spoločníci pri rozhodovaní o opatrení rekapitalizácie vychádzali z hodnotenia podniku, pričom riadne zohľadnili zhoršenie obchodných výsledkov spoločnosti Elan najviac v zimnej sezóne 2007/2008, takže aj v prvom štvrtroku 2008. Zhoršenie obchodov v roku 2008 nebolo natoľko drastické, aby ovplyvnilo dôveryhodnosť odhadu hodnoty podniku. Spoločníci prijali svoje dlhodobé rozhodnutie ako akcionári o podniku, ktorý mal iba dočasné ťažkosti, avšak ktorý bol dlhodobo schopný nielen prežiť, ale aj znovu vytvárať zisk. Komisia v napadnutom rozhodnutí dostatočne neobjasnila, prečo selektívne zohľadnila odhad hodnoty podniku, a konala tak svojvoľne.

Žaloba podaná 27. novembra 2012 — Ted-Invest/ÚHVT — Scandia Down (sensi scandia)

(Vec T-516/12)

(2013/C 32/31)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ted-Invest EOOD (Plovdiv, Bulharsko) (v zastúpení: A. Ivanova, lawyer)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Scandia Down LLC (Weehawken, Spojené štáty)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 6. septembra 2012 vo veci R 2247/2011-1 vyhlasujúce ochrannú známku za neplatnú pre tovary v triedach 20 a 24,
- subsidiárne, pre prípad, že by Všeobecný súd nevyhovел žalobe v celom rozsahu, vyhovel žalobe a zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu v spojení s tovarmi v triede 20.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: obrazová ochranná známka „sensi scandia“ pre tovary v triedach 16, 20 a 24 — zapísaná ako ochranná známka Spoločenstva č. 8596975.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: návrh na vyhlásenie neplatnosti bol založený na dôvodoch uvedených v článku 53 ods. 1 v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009, a bol založený na zapísanej slovnej ochrannej známke Spoločenstva „SCANDIA HOME“ č. 8173312 pre tovary a služby v triedach 20, 24, 25 a 35.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: vyhlásenie ochrannej známky Spoločenstva za neplatnú.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 53 ods. 1 v spojení s článkom 8 ods. 2 a článkom 8 ods. 1 nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 23. novembra 2012 — Alro/Komisia

(Vec T-517/12)

(2013/C 32/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alro SA (Slatina, Rumunsko) (v zastúpení: C. Quigley, QC, O. Bretz, solicitor, a S. Verschuur, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2012 o začatí formálneho konania podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a článku 4 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999⁽¹⁾ vo veci protiprávnej štátnej pomoci, ktorú Rumunsko poskytlo prostredníctvom kontroly spoločnosti Hidroelectrica S.A. (ďalej len „Hidroelectrica“) spoločnosti ALRO vo forme zvýhodnených sadzieb za nákup elektriny na základe zmluvy uzavretej v roku 2005 a jej nasledujúcich zmien,